

РЕШЕНИЕ

№ 8199

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **ЗДРАВКА Р. ТРЕНДАФИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело № 20211110147277 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявени от /ФИРМА/ срещу С.О. обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД за установяване вземане на ищеца срещу ответника за сумата от 734,16 лв., представляваща суброгационно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по полица № 0000490164 за щети по л.а. „Шкода“, модел „Октавия“, с ДК № ***, собственост на /ФИРМА/, причинени при ПТП на 31.01.2016 г., включващо и ликвидационни разноси в размер на 10,00 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК–29.04.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и мораторна лихва за забава в размер на 223, 73 лв. за**

периода от 29.04.2018 г. до 29.04.2021 г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 24915/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав.

Ищецът /ФИРМА/ твърди, че по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС” и във връзка с щета № 10016030103045 е заплатил сумата 734,16 лв. – обезщетение за щети на л.а. „Шкода“, модел „Октавия“, с ДК № *****, реализирани в резултат от ПТП, настъпило на 31.01.2016 г. в гр. София на ул. „Околовръстен път“ в посока кв. „Суходол“. Вредите били причинени от пропадане на застрахования автомобил в необезопасена, несигнализирана и необозначена дупка на пътното платно, а отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът С.О., предвид неизпълнение на задълженията си по чл. 167, ал. 2, т. 1 ЗДП и ангажиране на гаранционно-обезпечителната и отговорност по чл. 49 ЗЗД. Ответникът бил канен с писмо с изх. № Л-9880/11.10.2016 г., получено на 13.10.2016 г., да възстанови заплатената сума, както и ликвидационни разноси. Прави искане за присъждане на направените по делото разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът С.О. е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявеното вземане. Оспорва да е налице валидно застрахователно правоотношение с мотива, че процесното МПС не е индивидуализирано в застрахователната полица

със своя регистрационен номер. Твърди, че процесния случай не представлява покрит застрахователен риск. Твърди, че напълно са недоказани твърденията на ищеца относно причината за процесното ПТП и механизма на същото. Твърди съпричиняване от страна на застрахованото лице, водач на МПС, което е претърпяло ПТП, както и че при определяне на претендираният размер на застрахователното обезщетение не е взето предвид овехтяването на подменените нови части от годината на производство на автомобила. Моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован се представлява от юрисконсулт М.Ж., който поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковете

Ответникът С.О., редовно призован, в открито съдебно заседание, се представлява от юрисконсулт А.В., която поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на исковете.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателствата, и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Исковете са допустими, като предявени от надлежна страна в полза на която е издадена Заповед за изпълнение

по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 24915/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав, в срока по чл. 415 от ГПК и при подадено в срока по чл. 414 от ГПК възражение от ответника.

По делото е приета комбинирана застрахователна полица по застраховка „Каско и злополуки” № 0000490164/04.06.2015г., от която се установява, че между собственика на л.а. Шкода, „Октавия”, без индивидуализация на ДК по полицата и ищцовото дружество е сключена застраховка „Каско” и „Злополука” на МПС, по силата на която ищецът срещу застрахователна премия е поел риска от причиняване на щети на застрахования при него автомобил. От приетата на л.9 по делото застрахователна полица, не се установява и срока на валидност на полицата, към датата на ПТП. Осъществяването на релевантното за спора обстоятелство по наличието на валидно сключено между ищцовото дружество и собственика на увредения автомобил правоотношение по застраховка „Каско” и „Злополука” се оспорва от ответника, като в тази връзка по делото е приета Заповед № 8/31.01.2022г., издадена на основание чл. 47 от Вътрешния правилник за архива на /ФИРМА/, от която се установява, че процесната полица е унищожена, обстоятелство породено от нуждата от площ за съхраняване на постъпващите нови документи. Прието е досие на полица № 0000490164, в което е посочено, че се касае за сключена застраховка „Каско и злополука” за ППС,

товарен автомобил,, с рег. № 6002602017, собственост на /ФИРМА/, като срока на валидност на полицата е от 08.06.2015г. до 07.06.2016г. Установява се от досието, че застрахователната премия е заплатена, като в последното е посочена и процесната щета № 10016030103045, с отбелязване, че определеното по нея обезщетение е изплатено.

Спорно в производството е и настъпването на ПТП, механизма му, както и дали щетите по т.а. „Шкода” са в причинна връзка с ПТП.

По делото е допуснато изслушването на съдебно автотехническа експертиза. Според експертизата, която съдът кредитира, като съотнася на приетия по делото Протокол за ПТП, бланкетен № 1618818, на събраните гласни доказателствени средства чрез разпит на лицето управлявало ППС – В.А., произшествието е настъпило на 31.01.2016г. в гр.София, на „Околовръстен път”, в посока кв. „Суходол”, на около 100 метра от бензиностанция /ФИРМА/, където МПС „Шкода”, самокатастрофира, след като попада в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, при което на процесното ПТС са нанесени щети – увредени са предна дясна гума и задна дясна джанта, задна дясна гума и предна дясна джанта, които вещото лице е заключило, че са в причинно следствена връзка с така съставения протокол за ПТП и отразената в него схема на ПТП. В протокола е посочено, че при ПТП са

нанесени щети на ППС с рег. № ***, като именно тази индивидуализация на ППС е инкорпорирана и в САТЕ, като същата е посочена и от свидетеля В.А. в декларация на водача на застрахованото ППС, увредено при събитие от нарушена цялост на пътното покритие, както и в приетото по делото уведомление-декларация за щета по застраховка „Каско“. В същото време в приетите по делото експертиза по претенция № 10016030103045/31.01.2016г. е посочено, че се касае за ППС „Шкода“ с рег. № 6002602017, като този номер е посочен и в изготвения доклад по щета № 10016030103045 и в описа по претенцията /л.25-29 по делото/. В целия събран по делото доказателствен материал ППС е индивидуализирано по номер на рама, който е един и същ.**

От показанията на лицето, управлявало ППС – свидетелят А., не се установява с точност индивидуализацията на увреденото ППС /същият посочва, че е възможно да е участвал в ПТП, посочва, че е управлявал служебен автомобил „Шкода Октавия“, като безспорно потвърждава, че е попаднал в необезопасена дупка на пътното платно на Околовръстния път в посока Суходол/.

От приетото по делото уведомление - декларация за изплащане на обезщетение по застраховка „Каско“ до ищеца е видно, че на 31.01.2016 г. В. Г. АНГ. е уведомил застрахователя за настъпило ПТП и е предявена претенция

въз основа на която е заведена щета № 10016030103045, кат водача е посочил, че иска заплащане на обезщетение по застраховка „Каско“, полица № 00004901064, за вреди по ППС, марка „Шкода“, модел „Октавия“ с ДК № ***. Видно от представения по делото снимков материал, приет като ВД по делото, че се касае за лек автомобил. От приетите по делото доклади по щета е видно, че е определено обезщетение в размер на 526,88 лева, сумата в размер на 144,48 лева, сума в размер на 734,16 лева и сума в размер на 52,80 лева в полза на пътна помощ, за репатриране на автомобила, като не се спори по делото, че сумите са изплатени.**

След изплащане на застрахователното обезщетение по образуваната щета и на основание чл. 410 КЗ ищцовото дружество е заявило претенциите си към ответника с регресна покана, изх. № Л-9880/11.10.2016г., получена от него на 13.10.2016г.

Съгласно изслушаната автотехническа експертиза, неоспорена от страните стойността на описаните щети по ППС „Шкода“ по средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на сумата в размер на 1028,08 лева.

Въз основа на гореустановеното, съдът прави следните правни изводи:

Разгледан по същество главният иск се явява основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен

изцяло.

Уважаването на регресен иск по чл. 410, ал. 1, т. 3 от КЗ предполага установяване в процеса от ищеца, в чиято тежест е, следните кумулативно изискуеми предпоставки за възникването на регресното му право срещу ответника: 1/ наличие на имуществено застрахователно правоотношение между застрахователя – ищец и увреденото застраховано лице, 2/настъпило застрахователно събитие в срока на действие на сключения в случая между застрахователя и застрахованото лице договор за застраховка Каско на МПС под формата на застрахователна полица, 3/ основание за ангажиране гражданската отговорност на ответника по реда на чл. 50 от ЗЗД за причинените от вещта му вреди на застрахования, 4/факта на плащане на застрахователно обезщетение от ищеца – застраховател на застрахования.

Съдът приема с оглед възраженията на ответника, че между собственика на увреденото ППС и ищцовото дружество валидно е възникнало застрахователно правоотношение по договор „Каско и злополука” и обезщетението е изплатено по покрит риск. В случая въпроса се свежда до индивидуализацията на увреденото ППС. На практика ответникът поддържа възражение за нищожност на договора, поради липса на предмет, съгласно чл. 184, ал.3, т.3 от КЗ /отм./, поради липса на ясно определен и индивидуализиран предмет на застраховане, тъй като в договора липсва регистрационен номер на

увреденото ППС.

Всяка вещ следва да бъде определена с нейните индивидуализиращи белези. Основният индивидуализиращ белег на всяко моторно превозно средство е поставеният от производителя идентификационен номер /номер на рама/, както и регистрационен номер. Поставянето на регистрационен номер се извършва след регистрирането на пътното превозно средство на името на неговия собственик и то по поставения от производителя идентификационен номер /чл. 143, ал. 1 от Закона за движение по пътищата и чл. 5, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС/.

Останалите данни за МПС категория, марка, модел и др. са само допълнителни белези за индивидуализация на МПС. В ал. 3 на чл. 143 ЗДвП е предвидена забрана за регистриране на МПС при подправен, заличен или повреден идентификационен номер докато не се установи, съответно възстанови /по предвидения за това ред, определен от министъра на вътрешните работи/ автентичния, поставен от производителя на МПС идентификационен номер.

Съгласно чл. 140, ал. 5 от ЗДвП пътни превозни средства с регистрация извън националния регистър се регистрират след предоставяне на оригинални документи за регистрация от страната, в която са регистрирани.

Процесуалните правила за извършване на регистрация са

предвидени в чл. 12а от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС. Съгласно цитираната разпоредба от наредбата, за първоначална регистрация на превозно средство с регистрация в държава-членка на ЕС, собственикът представя свидетелство за регистрация - част I и част II/ по смисъла на Директива 1999/37/ЕО/, издадени от съответния компетентен орган на държавата-членка на ЕС. На регистрация и отчет подлежат и превозните средства, собственост на чуждестранни физически или юридически лица, като би могло да се касае за временна или транзитна регистрация. По естеството си този номер на рама или номер на шаси /VIN/ представлява "идентификационен номер на превозното средство", състоящ се от общо 17 символа. Този код съдържа информация за година на производство, година на модела, година на първа регистрация, държава и завод на производителя, двигател, маса и др. За индивидуализацията на превозното средство е достатъчно посочването на идентификационен номер. И това е така, тъй като както бе посочено този номер е уникален и не подлежи на промяна при никакви обстоятелства, за разлика от регистрационния номер на автомобила, който подлежи на задължителна промяна при всяка нова регистрация.

По делото няма спор за автентичността на номера на

рамата на автомобила, поради което съдът приема, че процесния застрахователен договор има предмет, в него надлежно е индивидуализирано увреденото ППС, поради което между собственика на ППС, който видно от представеното по делото свидетелство за регистрация № II е действително /ФИРМА/, което се потвърждава и от изслушаните гласни доказателствени средства, и ищцовото дружество валидно е възникнало застрахователно правоотношение.

Неоснователно е и възражението на ответника, че настъпилото застрахователно събитие не представлява покрит риск. Видно от приетите по делото Общи условия, не са налице хипотезите на 14.5, 14.6, 14.7, 14.8 и 14.9, представляващи изключени рискове, а напротив ППС е увредено при възникнало застрахователно събитие, представляващо покрит риск по смисъла на клауза „П”, пълно Каско по раздел III от ОУ към застрахователната полица.

Съдът приема и че от събраните по делото доказателства се установява, че по време на действието на сключения между ищеца и застрахования /ФИРМА/ договор за застраховка "Каско" за автомобил Шкода, обективиран в представения застрахователен сертификат към застрахователна полица № 0000490164 от 04.06.2015 г., е настъпило предвидено в него застрахователно събитие, в резултат на което на застрахованото МПС са били нанесени

вреди, които са отстранени чрез извършен ремонт във фирмен сервиз, като са реализирани и вреди поради заплащане на разходи за репатриране и др., доказани от съвкупния доказателствен материал по делото и по размер.

Съгласно §6, т.37 от ДР на ЗДвП, “препятствие на пътя” е нарушаване на целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението.

Съгласно §7, ал.1, т.4, пр.2 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за местното самоуправление и местната администрация и по арг. от чл.56, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ улиците в населените места са общинска собственост. Ответната община има общото задължение да поддържа улиците, които са общинска собственост, в безопасно и годно за използване състояние с грижата на добър стопанин – чл.11, ал.1 от ЗОС. Разпоредбата на чл.167, ал.1 от ЗДвП задължава лицата, които стопанисват пътя, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок /съгласно §6, т.1, изр.2 от ДР на ЗДвП към пътищата се приравняват и улиците/. По изложеното С.О. е пасивно легитимирана да отговаря по предявената искова претенция.

Не се установява и съпричиняване от водача на процесното ППС за допринасяне на вредоносния резултат.

Съгласно чл.51 ал.2 от ЗД ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. При определяне размера на обезщетението по реда на чл.51 ал.2 от ЗД от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не и вината на увредения, като в този смисъл е т.7 от ППВС №17/18.11.63 г. и ТР №88/12.09.62 г. на ОСГК, които са задължителни за съда, както и трайната съдебна практика. Съпричиняване на вредите в настоящият случай ще е налице ако със свое противоправно деяние пострадалия, наред с противоправното деяние на делинквента е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. Предвид събраните доказателствата по делото, и доколкото в доказателствена тежест на ответника бе да докаже наличието на противоправно поведение от страна на водача на увреденото ППС, то не се установи такова поведение от страна на водача; от показанията на свидетеля А. се установи, че той е попаднал в необезопасената дупка на пътното платно ненадейно, дупката е била дълбока и пълна с вода, видимостта е била намалена, поради което не е могъл да отреагира моментално, като разпитан посочва, че и други ППС са пострадали при аналогични условия при събитието. Не се установи, водача да е управлявал МПС с превишена скорост или да е нарушил правилата за движение по ЗДвП, инкорпорирани в чл. 20, ал.2 от ЗДвП, с което да е допринесъл за настъпване на вредоносния

резултат.

Съобразно трайната практика на ВКС при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи обезщетението по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан от размерите по Наредба № 24/08.03.2006 г., която е приложима при извънсъдебно определяне на обезщетението от застрахователя, на когото не са предоставени фактури за извършен ремонт в сервиз / в този смисъл са: решение № 52/08.07.2010 г. по т.д.№ 652/2009 г., I т.о., решение № 53/22.12.2011 г. по т.д.№ 896/2010 г., I т.о., ТК на ВКС и др./. В случая такива фактури са представени по делото, поради което размерът на вредите следва да бъде определен съобразно посоченото в тях. Експертизата е посочила, че размера на действителните вреди в оторизиран сервиз е в размер на 1028,08 лв. с ДДС. Към тази сума следва да се добави и сумата в размер на 10,00 лева, претендирана за ликвидационни разноски.

Следователно главният иск за сумата в размер на 734,16 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение, включващо и 10,00 лева разноски за ликвидиране на щетата е доказан по основание и размер, и като такъв следва да бъде уважен.

Правото на ищеца да предяви регресната си претенция

възниква принципно от момента на заплащане на обезщетението, но за да бъдат постигнати последиците на забавата не е достатъчен само фактът на плащането, а е нужна покана – чл. 84, ал.2 от ЗЗД. С поканата е предвиден едноседмичен срок за заплащане на обезщетението.

Поканата е получена от ответника на 13.10.2016г.

Следователно срокът, предвиден в чл. 412, ал.3 от КЗ е изтекъл на 13.11.2016г., а от 14.11.2016г. ответникът е изпаднал в забава. Лихвата се претендира от 29.04.2018г., съгласно диспозитивното начало в гражданския процес до датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – 29.04.2021г., като изчислена служебно на основание чл. 162 от ГПК лихвата възлиза на претендираната от ищеца сума в размер на 223,73 лева. Това прави и акцесорната претенция изцяло основателна.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК право на разноси се поражда в полза на ищеца. Ищецът е заплатил държавна такса в заповедното производство в размер на 50,00 лева, покриваща и сумата за държавна такса в исковото производство, като в заповедното производството е присъдена със заповедта и сумата от 150,00 лева за юрисконсултско възнаграждение, или на ищеца в заповедното производство следва да му се присъдят разноси в размер на 175,00 лева; в исковото производство - сумата в размер на 300,00 лева – депозит за изслушване на САТЕ, 30,00 лева – депозит за разпит на

свидетел, като на ищеца на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ следва да бъдат присъдени разноси в размер на 150,00 лева за юрисконсултско възнаграждение, съобразно правната и фактическа сложност на делото и цената на иска. Или на ищеца в исковото производството следва да му бъдат присъдени разноси общо в размер на 505,00 лева.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, по предявените от /ФИРМА/, ЕИК *** срещу С.О., със седалище в /АДРЕС/ представлявана от Й.Ф., икове с правно основание чл. 422 от ГПК, че С.О. дължи на /ФИРМА/ сумата в размер на 734,16 лв. /седемстотин тридесет и четири лева и шестнадесет стотинки/, представляваща суброгационно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по полица № 0000490164 за щети по л.а. „Шкода“, модел „Октавия“, с ДК № *****, собственост на /ФИРМА/, причинени при ПТП на 31.01.2016 г., включващо и ликвидационни разноси в размер на 10,00 лева, щета № 10016030103045, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – 29.04.2021г. до окончателното ѝ изплащане, сумата в размер на 223, 73 лв., представляваща лихва за забава, за периода от 29.04.2018 г.**

до 29.04.2021 г., и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 24915/2021г. по описа на СРС, 45-ти състав.

ОСЪЖДА С.О., със седалище в /АДРЕС/ представлявана от Й.Ф. – Кмет ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК ***, сумата в размер на 175,00 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.1 от ГПК в заповедното производство.**

ОСЪЖДА С.О., със седалище в /АДРЕС/ представлявана от Й.Ф. – Кмет ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК ***, сумата в размер на 505,00 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.1 от ГПК в исковото производство.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването.

Съдия при Софийски районен съд: _____